

РЕШЕНИЕ

№ 3596

гр. София, 28.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 141 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ СТ.
ХАЗЪРБАСАНОВА

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА АЛ. ЛАЗАРОВА
като разглежда докладваното от СИЛВИЯ СТ. ХАЗЪРБАСАНОВА
Гражданско дело № 20231110124314 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Дял I, глава XII от ГПК.

Образувано е по искова молба на Д. В. С. против С..., с която са предявени осъдителни иски с правно основание чл. 181, ал. 2 ЗМ... и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумата 2 000 лв., представляваща левовата равностойност на неусвоен лимит за униформено облекло за периода 2019 г. - 2022 г., ведно със законната лихва от 09.05.2023 г. до окончателното плащане и на сумата 313,30 лв., представляваща лихва за забава върху главницата за периода 01.01.2020 г. – 09.05.2023 г.

Ищецът Д. В. С. твърди, че за процесния период е била в служебно правоотношение с ответника, по силата на което е заемал държавна служба при С... в отдел „Специализирани полицейски сили“ на длъжност „полицейски орган“. Твърди, че съобразно чл. 151, ал. 4 ЗМ..., вр. чл. 57, ал. 1 от ЗМ... и чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з - 1010/24.08.2015 г. за униформеното облекло и работното облекло за служебно ползване в М..., посочената длъжност изисква изпълнението на служебните задължения да е в униформено облекло. Поддържа, че задължение на ответника като орган по назначаване било да осигурява такова за всяка календарна година, но за процесния период от 2019 г. до 2022 г. вкл., не била получила униформено облекло, поради което претендира полагащата и се стойност на следващото се униформено облекло.

Ответникът С... оспорва предявените иски по основание и размер. Не оспорва, че ищецът през посочения в исковата молба период е заемал твърдяната при ответника длъжност, както и че същата изисква изпълнение на служебните задължения в униформено облекло. Поддържа, че не е налице законово уредено задължение на СДВР да заплати паричната равностойност на униформено облекло в размер на лимита за съответните години на служителя, тъй като правото на същия да бъде компенсиран парично възниква след прекратяване на служебното му правоотношение, което в случая не е прекратено. На основание чл. 8, ал. 1 от Наредба № 8121з-1010 от 24.08.2015 г. униформеното облекло съставлявало лично вещеве доволствие и се получавало лично от служителя срещу подпис във вещевата книга, като единствено от волята на ищеца зависело дали същото ще бъде

усвоено до установения лимит. Твърди, че за процесния период от 2019 г. до 2022 г. ищецът не е усвоявал отпуснатите му суми, като имал възможност да направи това при явяването си във вещевото звено към Дирекция УССД и да се снабди с необходимото му облекло.

*Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 235, ал. 2 ГПК, приема за установено **от фактическа и правна страна следното:***

Предявен е иск с правно основание чл. 181, ал. 2 ЗМ... за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 2 000. 00 лева, представляваща левова равностойност на неусвоен лимит за униформено облекло за периода от 2019 г. до 2022 г., ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба – 09.05.2023 г. до окончателното изплащане.

В тежест на ищеца е да докаже, че между страните през процесния период е съществувало правоотношение, по силата на което е изпълнявал държавна служба при С... „Специализирани полицейски сили“ на длъжност „полицейски орган“, за която длъжност му се полагат ежегодни средства за униформено облекло в претендираните размери; че е заявил искане по съответния ред пред ответника за предоставяне на униформено облекло за календарните 2019 г. – 2022 г. и такова не му е предоставено; както и размера на претенцията.

При доказване на тези факти в тежест на ответника е да докаже, че е предоставил необходимите средства за облекло.

По делото между страните не е спорно, че ищецът работи в С..., на длъжност “полицейски орган” при “Специализирани полицейски сили”, която е заемал и към процесния исков период. Страните не спорят по факта, че заемащата от ищеца длъжност изисква носенето на работно облекло. Видно от вещева книжка и вещеви заявки ищецът е получил униформено облекло за 2018 г. и 2023 г. и е направила заявка за 2024 г. За периода 2019 г. – 2022 г. в дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ към М... вещеви заявки от ищеца не са представяни съгласно писмо на дирекцията от 03.01.2024 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 181, ал. 2 ЗМ... на държавните служители се осигуряват работно и униформено облекло и друго вещеве имущество и снаряжение, а на неносещите униформа се изплаща ежегодно парична сума за облекло, като съгласно ал. 4 на същия размерът на сумите и доволствията по ал. 1 – 3 се определя ежегодно със заповед на министъра на вътрешните работи. Съгласно чл. 181, ал. 5 ЗМ... условията и редът за предоставяне на сумите и доволствията по ал. 1 – 3 се определят с наредби на министъра на вътрешните работи. В настоящия случай приложение намира Наредба № 81213-1175 от 29.09.2015 г. за условията и реда за осигуряване на държавните служители в Министерството на вътрешните работи на работно и униформено облекло, друго вещеве имущество и снаряжение и ежегодно парична сума за облекло на неносещите униформа държавни служители, издадена на основание чл. 181, ал. 5 ЗМ... Чл. 19, ал. 2 от същата предвижда, че при прекратяване на служебното правоотношение на държавен служител, изпълняващ служебните си задължения в униформено облекло, в случай че на служителя не е предоставено униформено облекло за предходната и текущата календарна година, на същия се изплащат стойностите на униформеното облекло за предходната и пропорционално за текущата година след приспадане на усвоените суми от размера, определен със заповедта за текущата година. Поради това не е налице законово уредено задължение за ответника, в случай че не е осигурил униформено облекло, да заплати паричната му равностойност в размер на лимита за такова за съответната година на тези служители, които изпълняват служебните си задължения в униформа, докато трае служебното им правоотношение. Правото на същите да бъдат компенсирани парично възниква след прекратяването му и то за предходната календарна година и пропорционално

за текущата такава, какъвто настоящият случай не е - служебното правоотношение на ищеца не е прекратено. Ограничителната норма на чл. 19 от Наредбата е съобразена с целта, за която се предоставя облеклото – с оглед ползването му по време на правоотношението между страните за изпълнение на задълженията на служителя. Стойността на облеклото не е допълнително трудово възнаграждение. Неизпълнението на задължението на ответника да предостави облекло по време на действието на правоотношението не води до наличие на вреди у ищеца, нито активът му е намалял, нито пасивът му се е увеличил, за да може да претендира обезщетение вместо изпълнение по чл. 79, ал. 1, пред. 2 ЗЗД. Доказателства за последните обстоятелства не са ангажирани по делото. В същото време няма изрична разпоредба нито в настоящата, нито в отменената редакция на ЗМ..., както и в наредбите по прилагането му – съответно Наредба № 8121з-1010/16.12.2014г. (отм.); и последващите Наредба №8121 з - 10101/24.08.2015г. и Наредба № 8121з-1175 от 29.09.2015 г., които да регламентират изплащането на сумите съобразно лимита и в случаите, в които униформеното облекло не е осигурено на униформените служители за съответните години, както е предвидено за стойността на предпазната храна, безплатна храна при дейности, свързани със специфичен характер на труда, или ободряващи напитки на полагащи труд през нощта от 22,00 до 6,00 часа, осигурена на служителите на М..., като алтернативна възможност по смисъла на чл. 181, ал. 1, 3 и 4 ЗМ.... Поради това, че не е изрично предвидено заместването на неполученото от униформения държавен служител вещеве доволствие с левовата му равностойност, то такава парична престация не му се дължи.

Аргумент за този извод е и разпоредбата на §83а от Преходни и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за министерство на вътрешните работи – ДВ бр.58 от 2017г., който предвижда метод за изплащане на паричния еквивалент на дължимото униформено облекло вместо предоставянето му в натура, относим към изрично посочен минал момент - за 2011 г., 2012 г., 2013 г. и 2014 г., без понастоящем подобна възможност да е законодателно уредена. Исковете за заплащане на левова равностойност на униформено облекло, при положение, че ищецът е действащ служител на М..., са неоснователни. За пълнота на изложението следва да се посочи, че съгласно чл. 8, ал. 2 от Наредба № 8121з-1010/24.08.2015 г. за униформеното облекло и работното облекло за служебно ползване в Министерството на външните работи ежегодно до 30 април на календарната година дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ (ДУССД) изпраща на структурите по чл. 37 ЗМ... бланки на лични вещеве заявки за заявяване от служителите на вещеве имущество за следващата календарна година, като съгласно чл. 8, ал. 1 униформеното облекло се получава лично от служителя срещу подпис във вещевата книжка. Видно от доказателствата по делото и представените от ДУССД налични вещеве заявки, ищецът не е упражнил правото си да заяви, респективно получи полагащото му се униформено облекло за процесния период, като предвид изрично регламентирания законов ред за неговото предоставяне, ответникът няма правомощия служебно по собствена инициатива да предприема действия за получаване на дължимото униформено облекло. С оглед изложеното предявеният главен иск по чл. 181, ал. 2 ЗМ... следва да бъде отхвърлен.

С оглед неоснователността на главния иск, следва да се отхвърли и акцесорната претенция по чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

По отношение на разноските:

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение, определено от съда по чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Д. В. С., ЕГН *****, срещу С... към М..., адрес: гр. София, ул. „А... осъдителни иски по чл. 181, ал. 2, предл. 1 ЗМ... за заплащане на сумата **2 000 лв.**, представляваща левовата равностойност на неусвоен лимит за неполучено униформено облекло за периода 2019 г. – 2022 г., ведно със законната лихва от 09.05.2023 г. до окончателното плащане на сумата, както и по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумата **313,30 лв.**, представляваща лихва за забава върху главницата за периода 01.01.2020 г. – 09.05.2023 г.

ОСЪЖДА Д. В. С., ЕГН *****, да заплати на С... към М..., адрес: гр. София, ул. „А... на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата **100 лв.** разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от същото на страните.

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл. 7, ал. 2 ГПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____